

Grasaren

Wat zijn grasaren?

In de zomer groeit en bloeit gras weelderig en gaat ook zaden vormen. De zaden van het gras zijn de grasaren. De grasaren breken af als onze hond er doorheen loopt, rent of buiteland speelt. Ze vallen uit elkaar in kleine stukjes met een scherpe punt en haren als weerhaakjes aan de zijkant.

Waarom zijn ze gevaarlijk?

Deze stukjes van de grasaren ("kruipertjes") kunnen in de vacht blijven hangen en door de vorm die ze hebben, kunnen ze door de huid heendringen, onder het ooglid komen, de gehoorgang in gaan of in de neus terecht komen. Als zo'n kruipertje door de huid heen dringt of in het oor, oog of de neus komt, ziet het lichaam dit als een vreemd voorwerp en ontstaat er een ontstekingsreactie. Het lichaam van de hond probeert het grasaartje er uit te laten "zweren".

Wat wijst op een grasaar?

- Als uw hond regelmatig op dezelfde plek op het lichaam (bv tussen de tenen) gaat likken. Vaak ontstaat er door het binnengedrongen aartje een bultje met een gaatje. Helaas is het moeilijk te zien of het aartje er nog in zit of dat het er door het likken is uitgekomen.

- Als uw hond tijdens of na een wandeling erg gaat schudden met zijn of haar kop. De kans is groot dat er een grasaartje in de gehoorgang zit.

- Als uw hond tijdens of na de wandeling heftig begint te niezen, dan kan het heel goed mogelijk zijn dat er een grasaar in de neus zit.

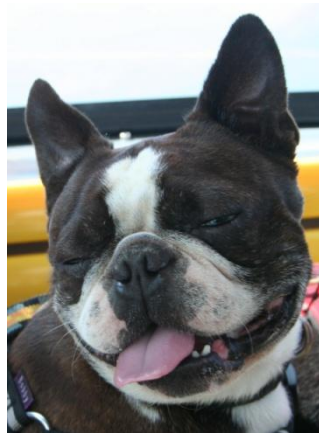
- Als uw hond tijdens of na een wandeling ineens veel last heeft van zijn oog en er alleen maar in wil wrijven. Het kan zijn dat er een heel klein zaadje in het oog terecht is gekomen. Soms kan u ze zelf zien zitten, maar ze verdwijnen vaak snel achter het derde ooglid.

Het belangrijkste wat u moet doen bij een verdenking op een grasaar, is zo snel mogelijk naar de dierenarts gaan. Want als het grasaartje door de huid heen is, diep in de gehoorgang zit, achter het derde ooglid is verdwenen, of in de neus zit, kan het al schade hebben veroorzaakt aan het trommelvlies of een ontsteking hebben veroorzaakt achter het oog, onder de huid of in de neus.

Het voorkomen van problemen met grasaren

De problemen door de grasaar zijn nooit geheel te voorkomen. Als u er voor kiest om nooit meer met uw hond te struinen op de hei, in het bos of in landelijk gebied, heeft u nauwelijks meer kans op grasaar-problemen, maar die oplossing is zeker niet de leukste voor de hond. Het enige advies dat ik kan geven is om uw hond na elke wandeling in het 'grasaar-seizoen' (midden juni tot eind augustus) bij thuiskomst goed te controleren op de voornaamste 'gevoelige' plekken: tussen de tenen, in de oren, rond de ogen, bij de neus en in de huidplooien.

Problemen door de grasaar veroorzaakt kunnen héél langdurig voortgaan, kunnen voor de dierenarts moeilijk en moeizaam werk opleveren en heel pijnlijk zijn voor uw hond.

Onze Sarn zijn "kruipertje":

We waren nog maar met 1 been op de hondenloopzone, Sarn was aan de paaltjes aan het snuffelen op zoek naar lekkere geurtjes toen hij onophoudelijk begon te niezen. Was het peper, niespoeder of een zaadje, we wisten het niet, zagen ook niets en besloten toch even naar het water te gaan, zodat Sarn even kon zwemmen en het hopelijk beter werd. Niet dus, na een tijdje kwam er zelfs bloed uit zijn neus, dus wij naar de dierenarts. Hij zag het zaadje zitten, maar het zat al ver, het moest onder narcose verwijderd worden anders was het risico te groot dat het zou afbreken, waardoor het nog moeilijker zou worden om het te verwijderen.

Sarn is niet de enige die een probleem had met een "kruipertje", want 2 andere BT-eigenaars mailden me dat hun hondjes, Nico en Taico, ook zo'n zaadprobleem hebben voorgehad. Bij Taico zag de dierenarts het zelfs niet zitten, maar gelukkig heeft Taico het er zelf kunnen uitniezen.

Grasaren:

links zoals ze aan de plant zitten en rechts zoals ze uit Sarn zijn neus kwam, nadat ze onder verdoving werd verwijderd. 2 à 3cm groot.